

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/90/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316010312
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1316010312.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného Q. Y., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 9.6.2017, č.k. 46T/77/2016-182, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 7. novembra 2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

Q. Y., K.. XX.X.XXXX B. O., I. O. O., I'. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody,

u k l a d á

podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2, § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/150/2015 zo dňa 20.4.2015, právoplatný dňa 20.4.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 9.6.2017, č.k. 46T/77/2016-182, bol obžalovaný Q. Y. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že napriek tomu, že mal rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/60/2008 zo dňa 11.5.2009, právoplatným dňa 11.5.2009, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu osem rokov, dňa 12.4.2015 v čase asi o 01.30 hod. v Bratislave na B. ulici viedol osobné motorové vozidlo W. S., tmavo čiernej farby, A.: MA-XXXCV, kde bol zastavený a kontrolovaný motorizovanou hliadkou KR PZ O. V. s volacím znakom

Fatra 311. Podľa § 44 Tr.zák. prvostupňový súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na tresty, ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/150/2015 zo dňa 20.4.2015 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/222/2016 zo dňa 18.8.2016.

Proti rozsudku podala v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) odvolanie Okresná prokuratúra Bratislava III priamo na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozhodnutia, ktoré zdôvodnila písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 10.7.2017 nasledovným spôsobom:

„S výrokom o treste uloženom obžalovanému v uvedenom rozsudku sa nestotožňujem. Som toho názoru, že súd nepostupoval v súlade s ust. § 42 a § 44 Trestného zákona, keď upustil od uloženia súhrnného trestu nielen vzhľadom na trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 150/2015 zo dňa 20.04.2015, ale aj na trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 222/2016 zo dňa 18.08.2016.

V prípade, že Okresný súd Bratislava III chcel v prejednávacom prípade u obžalovaného upustiť od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona, bol oprávnený upustiť od uloženia súhrnného trestu len vzhľadom na trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 150/2015 zo dňa 20.04.2015 a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 167 Trestného poriadku v rozsudku, ktorým sa ukladá súhrnný trest, musí súd označiť tie skoršie rozsudky, v ktorých nový rozsudok zrušuje výrok o treste a nahrádza ho výrokom o súhrnnom treste.

Okresný súd Bratislava II trestným rozkazom sp. zn. OT 150/2015 zo dňa 20.04.2015, právoplatným toho istého dňa, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, za čo ho súd odsúdil k úhrnnému trestu odňatia slobody na 1 rok nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a súčasne obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 2 roky. Skutok, za ktorý bol Q. Y. odsúdený predmetným trestným rozkazom, spáchal obžalovaný dňa 17.04.2015.

Ďalej rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 222/2016 zo dňa 18.08.2016, právoplatného toho istého dňa, bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v súbehu s § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť od presne nezisteného dňa až do 19.01 hod. dňa 06.06.2016. Vzhľadom na uvedené, ide v tomto druhom prípade o recidívu vo vzťahu k spáchanému trestnému činu, o ktorom bolo rozhodované Okresným súdom Bratislava II v konaní sp. zn. OT 150/2015. Nie je preukázané, že by sa Q. Y. dopustil skutku, ktorý bol predmetom rozhodovania Okresného súdu Bratislava II v trestnom konaní sp. zn. OT 222/2016, ešte pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 150/2015 oprávneným osobám (účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu). Naopak je preukázané, že sa uvedeného skutku dopustil dňa 06.06.2016, teda až po vyhlásení odsudzujúceho rozhodnutia sp. zn. OT 150/2015. Z uvedeného dôvodu preto nemožno hovoriť o súbehu týchto trestných činov.

Súhrnný trest sa však uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený (v tomto prípade trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 150/2015 zo dňa 20.04.2015).

Na tomto mieste poukazujem na to, že v prejednávanom prípade Okresný súd Bratislava III rozsudkom sp. zn. 46T 77/2016 uznal vinného M. Y. zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť dňa 12.04.2015. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že tento trestný čin spáchaný dňa 12.04.2015 je v súbehu s trestným činom spáchaným dňa 17.04.2015, za ktorý bol obžalovaný Q. Y. právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 150/2015 zo dňa 20.04.2015. V tomto prípade sa jedná o viacčinný súbeh trestných činov. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatela, a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihladať.

S poukazom na uvedené a vzhľadom na to, že súhrnný trest možno uložiť len vtedy, ak medzi trestnými činmi existuje viacčinný súbeh, nemožno preto ukladať súhrnný trest aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 222/2016 zo dňa 18.08.2016, keďže tento trestný čin, ktorý bol predmetom rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 222/2016 zo dňa 18.08.2016, bol spáchaný až po vyhlásení odsudzujúceho rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 150/2015.

Okresný súd Bratislava III v odôvodnení svojho rozhodnutia sp. zn. 46T 77/2016 zo dňa 09.06.2017 poukazuje na jeden z dôvodov, pre ktorý upustil od uloženia súhrnného trestu aj pre trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 222/2016, aj na judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline sp. zn. Jtk 14/10. Súd však uvedený judikát nesprávne interpretoval, nakoľko uvedený judikát vymedzuje prípad uloženia súhrnného trestu, keď bol páchatel' odsúdený viacerými rozhodnutiami za trestné činy spáchané skôr, ako bolo súdom I. stupňa vyhlásené prvé z nich. V našom prípade však trestný čin, ktorý bol predmetom rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 222/2016 zo dňa 18.08.2016, nebol spáchaný skôr, ako bolo Okresným súdom Bratislava II vyhlásené odsudzujúce rozhodnutie v trestnom konaní sp. zn. OT 150/2016, preto Okresný súd Bratislava III nebol v konaní pod sp. zn. 46T 77/2016 oprávnený upustiť od uloženia súhrnného trestu aj vzhľadom na trest uložený rozsudkom sp. zn. OT 222/2016 zo dňa 18.08.2016. Ako už bolo vyššie uvedené, bolo by to možné jedine v prípade, že by bolo preukázané, že tento trestný čin, ktorý bol predmetom rozhodovania Okresného súdu Bratislava II v trestnom konaní sp. zn. OT 222/2016, bol spáchaný ešte pred vyhlásením odsudzujúceho rozhodnutia sp. zn. OT 150/2015, čo v tomto prípade nebolo splnené.

S poukazom na vyššie uvedené Okresný súd Bratislava III pochybil, keď upustil od uloženia súhrnného trestu aj vzhľadom na trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 222/2016 zo dňa 18.08.2016.

Súčasne však uvádzam, že vzhľadom na osobu páchatela a opakujúcu sa trestnú činnosť u obžalovaného Q. Y. považujem za nedostatočné a neprimerane mierne upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona vzhľadom na trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 150/2015 zo dňa 20.04.2015. Za týchto okolností sa stotožňujem s návrhom o uložení súhrnného trestu, ktorý už na hlavnom pojednávaní vyslovil intervenujúci prokurátor vo svojej záverečnej reči a to uloženie prísnejšieho nepodmienečného úhrnného trestu odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby so zaradením obž. Q. Y. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň aj uloženie prísnejšieho zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na obdobie 5 až 7 rokov spolu so zrušením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 150/2015 zo dňa 20.04.2015.

Na podklade vyššie uvedených skutočností navrhujem preto Krajskému súdu v Bratislave, aby na podklade odvolania prokurátora podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku napadnutý výrok o treste uložený v rozsudku súdu nižšieho stupňa ako nezákonný zrušil a vo veci rozhodol sám, alternatívne aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.“

K odvolaniu sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu X.. Q. D. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 24.7.2017, v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok je správny, spravodlivý a zákonný, nakoľko prvostupňový súd správne a dostatočne zistil skutkový stav, ktorý správne právne vyhodnotil a posúdil a teda správne a zákonne rozhodol, a preto považuje odvolanie prokuratúry za nedôvodné a navrhol odvolanie zamietnuť v zmysle § 319 Tr.por.

Spis bol predložený tunajšiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní dňa 23.8.2017. Po jeho doručení si tunajší súd vzhľadom na obsah podaného odvolania vyžiadal ohľadom obžalovaného aktualizovaný odpis registra trestov, register priestupkov, evidenčnú kartu vodiča a z Okresného súdu Bratislava II spisy sp. zn. OT/150/2015 a OT/222/2016, pričom prečítaním týchto listinných dôkazov odvolací súd aj doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižiava dôvodov podaného odvolania a navrhla zrušiť výrok o treste a rozhodnúť o veci odvolacím súdom, prípadne po zrušení napadnutého výroku vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie.

Obhajca na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že k podanému odvolaniu zaslali súdu svoje písomné vyjadrenie a v mene obžalovaného požiadal o zhovievavosť súdu pri rozhodovaní o treste, pričom zdôraznil, že obžalovaný si uvedomuje početnosť predchádzajúcich porušení zákona, ktoré vyplývajú aj z oboznámených dôkazov a dal do pozornosti súdu, že obžalovaný sa k svojmu konaniu priznal, oľutoval ho a v tomto veku je už rozhodnutý začať viesť riadny život a vyhnúť sa opakovaniu obdobných chýb doterajšieho života.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že mu to je ľúto, prosí o zhovievavosť, má už toho všetkého dosť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr.por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 41 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj

iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 48 ods. 2 Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 61 ods. 1 Tr.zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Tr.zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák. kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len prokurátorom a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr.por. je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať predovšetkým tento výrok a jeho zdôvodnenie. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že prokurátor, obžalovaný a jeho obhajca boli riadne predvolaní resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania po tom, čo obžalovaný podal odpor voči trestnému rozkazu vydanému v prejednávanej veci. Hlavné pojednávanie bolo vykonané v zmysle dotknutých ustanovení Trestného poriadku. Na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný po príslušnom poučení vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom k tomu boli súdom zisťované skutočnosti v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr.por. a súd prijal vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo žalovaného skutku a vyhlásil, že vykoná dokazovanie len ohľadom výroku o treste. Následne boli na hlavnom pojednávaní oboznámené

listinné dôkazy vzťahujúce sa k osobe obžalovaného a po vyhlásení dokazovania za skončené bolo po záverečných rečiach a poslednom slove rozhodnuté vo veci rozsudkom tak, ako je uvedené na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolací súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj vykonané dôkazy v prípravnom konaní a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák. a spáchal ho obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným zo spáchania tohto prečinu.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr.zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr.zák.).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prifažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3, ods. 4 Tr.zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr.zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (v § 348 ods. 1 Tr.zák. je ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody 0 až 2 roky), t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr.zák.). Teda v prípade spáchania trestného činu podľa § 348 ods. 1 Tr.zák. zákonodarca ustanovil s poukazom na už uvedené ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd nemusí povinne ukladať trest odňatia slobody (či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienečný), ale môže uložiť iný druh trestu. Prvostupňový súd rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na tresty uložené obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/150/2015 zo dňa 20.4.2015 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/222/2016 zo dňa 18.8.2016, čo zdôvodnil najmä tým, že uvedenými rozhodnutiami bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody spolu vo výmere 2 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a tento spôsob rozhodnutia považuje za najlepšie riešenie s poukázaním na časový odstup od spáchania trestného činu, jeho následky a mieru spoločenskej nebezpečnosti činu, pričom poukázal na judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline ohľadom ukladania súhrnného trestu.

Odvolací súd k tomu uvádza, že pri tomto spôsobe rozhodnutia ohľadom trestu došlo zo strany prvostupňového súdu jednak k porušeniu ustanovenia Trestného zákona a jednak je uložený trest resp. rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu neprimerané, čo zakladalo dôvody zrušenia

napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr.por. a uvedené vyplýva z nasledujúcich skutočností.

V osobe obžalovaného ide o osobu opakovane v minulosti odsúdenú za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti (cca 20 krát, z toho za posledných 10 rokov cca 10 krát) vrátane opakovaného odsúdenia za rovnaký druh trestnej činnosti ako v prejednávanej veci (za posledných 10 rokov v rokoch 2008, 2009, 2010, 2011 - dvakrát, 2012, 2013 - dvakrát), a to väčšinou na nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom aj posledné odsúdenie pred spáchaním teraz prejednávaneho skutku bolo pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák. (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. OT/113/2013 zo dňa 26.11.2013) s vykonaním uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody dňa 23.3.2015, teda niekoľko dní pred spáchaním teraz prejednávaneho skutku. Z uvedeného je zrejmé, že ani opakované výkony trestu odňatia slobody neviedli u obžalovaného k adekvátnej zmene v jeho konaní. Pritom zo skutkovej vety napadnutého rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že obžalovaný nerešpektoval rozhodnutie súdu ohľadom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Tieto všetky skutočnosti sú takého charakteru, že vzhľadom na zákonom ustanovený účel trestu bolo nevyhnutným obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Pritom zo spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/150/2015, ktorý si vyžiadala odvolací súd a ktorý bol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu oboznámený (keďže to neurobil prvostupňový súd, hoci tak mal urobiť - R 55/2013), vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 20.4.2015, právoplatným toho istého dňa, uznaný vinným pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák. v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr.zák. (so spáchaním skutku dňa 17.4.2015 a s oznámením vznesenia obvinenia dňa 18.4.2015 s tým, že obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu ohľadom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel a zároveň sa ako vodič motorového vozidla odmietol podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu ohľadom toho, či nie je ovplyvnený návykovou látkou) na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 roky. Teda vo vzťahu k tomuto odsúdeniu ide v prípade prejednávaneho trestného činu (skutok spáchaný dňa 12.4.2015 s oznámením vznesenia obvinenia toho istého dňa) o viacčinný súbeh trestných činov a bolo nutné obžalovanému ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. (obžalovaný bol súdený za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol v inej veci prvostupňovým súdom vyhlásený odsudzujúce rozhodnutie za iný trestný čin), pričom súhrnný trest nesmel byť miernejší než trest uložený skorším rozhodnutím.

V tejto súvislosti bol odvolacím súdom vyžiadaný a na verejnom zasadnutí oboznámený aj spis Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/222/2016, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený rozsudkom zo dňa 18.8.2016, právoplatným toho istého dňa, pre spáchanie prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák. so spáchaním skutku dňa 6.6.2016, teda až po právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/150/2015, ktorého doručením došlo k prerušeniu súbehu, a teda nemôže ísť aj prípadе tohto odsúdenia o viacčinný súbeh trestných činov, ale ide o recidívu, kedy je uloženie súhrnného trestu vylúčené a v tomto ohľade bolo poukazovanie v napadnutom rozhodnutí na judikát iného krajského súdu nedôvodným resp. bezpredmetným. V tejto súvislosti boli teda odvolacím súdom akceptované argumenty resp. odvolacie námietky prokurátora, s ktorými sa v tejto časti v plnom rozsahu stotožnil.

Z uvedeného potom vyplýva, že obžalovanému bol ukladaný jeden súhrnný trest za dva skutky (spáchané dňa 12.4.2015 a 17.4.2015), ktorými boli spáchané tri prečiny (prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák. resp. prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr.zák.).

Odvolací súd po posúdení uvedených skutočností dospel k záveru, že v prejednávanej veci účelu trestu zodpovedá uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody so súčasným uložením trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad na uloženie úhrnného trestu uvedených § 41 ods. 1 Tr.zák. (obžalovaný spáchal viaceré prečiny dvoma skutkami), teda podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Zároveň odvolací súd podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému skorším dotknutým rozhodnutím (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/150/2015), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z pohľadu výmery trestu boli u obžalovaného zistené odvolacím súdom dve priťažujúce okolnosti, a to spáchanie viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Tr.zák. (vzhľadom na ukladaný súhrnný trest a spáchanie troch trestných činov) a obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený podľa § 37 písm. m) Tr.zák. (vzhľadom na opakované odsúdenia obžalovaného pred spáchaním prejednávaneho skutku pre úmyselnú trestnú činnosť vrátane trestnej činnosti rovnakého druhu na nepodmienečné tresty odňatia slobody). Poľahčujúca okolnosť nebola u obžalovaného zistená žiadna. Obžalovaný síce na hlavnom pojednávaní v prejednávanej veci vyhlásil, že je vinný a v záverečnej reči aj oľutoval svoje konanie, avšak obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest za spáchanie dvoch skutkov a z dotknutého spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/150/2015 vyplýva, že v tomto prípade nedošlo zo strany obžalovaného k priznaniu a oľutovaniu spáchanej trestnej činnosti.

Keďže u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti, musel odvolací súd podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. spôsobom ustanoveným v § 38 ods. 8 Tr.zák. dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby u najprísnejšieho z posudzovaných trestných činov (prečin podľa § 348 ods. 1 Tr.zák. so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody 0 až 2 roky, keďže pre prečin podľa § 289 ods. 2 Tr.zák. ustanovuje zákon trest odňatia slobody 0 až 1 rok) zvyšovať o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby a trest odňatia slobody bol obžalovanému ukladaný v upravenej trestnej sadzbe 8 mesiacov až 2 roky.

Vzhľadom najmä na osobu obžalovaného, ktorý bol v minulosti opakovane odsúdený za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti vrátane rovnakého druhu na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ako aj skutočnosť, že teraz posudzovanej trestnej činnosti sa dopustil v krátkom časovom odstupe resp. v podstate bezprostredne po predošlom vykonaní trestu odňatia slobody uloženého za rovnaký druh trestnej činnosti, účelu trestu v prejednávanej veci zodpovedá uloženie súhrnného trestu odňatia slobody minimálne v polovici trestnej sadzby trestu odňatia slobody, a preto bol obžalovanému odvolacím súdom uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace.

Z uvedeného potom vyplýva, že podľa odvolacieho súdu nebolo možné rozhodnúť o upustení od uloženia súhrnného trestu (ako to urobil prvostupňový súd a ako sa to dožadoval obžalovaný), keďže nebola splnená zákonná podmienka pre také rozhodnutie, a to že trest uložený skorším rozhodnutím je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vychádza z tej skutočnosti, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin, a to dokonca opakovane.

Keďže sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla, podľa ustálenej súdnej praxe bolo nevyhnutným uložiť obžalovanému aj trest zákazu takej činnosti. Obžalovanému bol uložený súhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na 2 roky, teda vo výmere uloženej už trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.4.2015, sp. zn. OT/150/2015. Odvolací súd výmeru tohto druhu trestu nenavýšil, hoci to v odvolaní prokurátor žiadal a s touto odvolacou námietkou sa odvolací súd nestotožnil a vyhodnotil ju za nedôvodnú, keďže z evidenčnej karty vodiča obžalovaného, ktorú si odvolací súd vyžiadal a oboznámil ju na verejnom zasadnutí, vyplýva, že obžalovaný má mať nevykonané tresty zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vyplývajúce z iných súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní minimálne do dňa 1.3.2025, takže vzhľadom na zákonom ustanovenú výmeru trestu zákazu činnosti v § 61 ods. 2 Tr.zák. (1 až 10 rokov), je tento druh trestu v tejto výmere dostatočný aj z pohľadu účelu trestu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na zákonnú dikciu ustanovenia § 43 Tr.zák., podľa ktorého ak je ukladaný

trest rovnakého druhu, nesmie trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozhodnutím prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú Trestným zákonom pre daný druh trestu.

Odvolací súd zhrnutím uvádza, že na základe podaného odvolania zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu resp. vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu a obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 2 roky, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu doplneného dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. Takto uložený trest odvolacím súdom zodpovedá závažnosti spáchaných trestných činov (prečinov), okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedá účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom. V ostatnej časti zostal napadnutý rozsudok nedotknutý. Odvolací súd na záver uvádza, že vzhľadom na podané odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného, mohol podľa zákona rozhodnúť aj v neprospech obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.